

MAGAZÍN

BERAN

ZÁŘÍ, ŘÍJEN 2019 39 Kč

Chci předávat radost z hokeje
Libor KAŠÍK

E. Bokroš: Zlín je jedinečný

TOP 10: Rozhodující hráči

BERAN MAGAZÍN

Brankáři			
HRÁČ	VĚK	VÝŠKA	VÁHA
32 Miroslav Svoboda	24 let	190 cm	87 kg
37 Daniel Dolejš	25 let	178 cm	82 kg
Obránci			
3 Daniel Krenželok	22 let	191 cm	85 kg
4 Petr Šidlík	25 let	183 cm	88 kg
6 Jan Výtisk	38 let	182 cm	97 kg
7 David Kvasnička	20 let	178 cm	82 kg
15 Blaž Gregorc	29 let	190 cm	97 kg
61 Peter Trška	27 let	183 cm	88 kg
81 Tomáš Černý	22 let	183 cm	88 kg
96 Martin Bodák	20 let	185 cm	88 kg
Útočníci			
10 Jozef Baláž	19 let	174 cm	75 kg
12 Petr Fridrich	19 let	186 cm	88 kg
19 Lukáš Žiak	21 let	178 cm	75 kg
20 Jan Bernovský	18 let	183 cm	81 kg
21 Alexandre Mallet	27 let	185 cm	93 kg
23 Ondřej Roman	30 let	182 cm	83 kg
24 Erik Němec	25 let	184 cm	79 kg
25 Patrik Zdráhal	24 let	183 cm	82 kg
27 Rastislav Dej	30 let	179 cm	89 kg
29 Nicolas Werbik	21 let	187 cm	80 kg
31 Dominik Lakatoš	22 let	181 cm	81 kg
43 Daniel Kurovský	21 let	192 cm	96 kg
69 Tomáš Guman	22 let	184 cm	82 kg
71 Roberts Bukarts	29 let	181 cm	82 kg
83 Šimon Stránský	21 let	181 cm	83 kg
84 Jan Schleiss	25 let	176 cm	81 kg
91 Radim Toman	19 let	175 cm	76 kg
Martin Ryšavý			

Brankáři				
#	HRÁČ	VĚK	VÝŠKA	VÁHA
29	Jan Lukáš	26 let	182 cm	75 kg
42	Branislav Konrád	31 let	188 cm	87 kg
Obránci				
3	David Škúrek	26 let	196 cm	111 kg
6	Tomáš Dujsík	26 let	185 cm	87 kg
21	Ludvík Rutar	20 let	190 cm	95 kg
22	Jan Jaroměřský	30 let	181 cm	84 kg
23	Jiří Ondrušek	33 let	186 cm	87 kg
27	Alex Rašner	23 let	180 cm	81 kg
37	Martin Vyrůbalík	38 let	185 cm	94 kg
51	Jan Švrček	33 let	187 cm	87 kg
92	Tomáš Valenta	27 let	181 cm	95 kg
Útočníci				
12	Jan Knotek	31 let	187 cm	95 kg
18	Vojtěch Tomeček	25 let	184 cm	97 kg
19	Lukáš Nahodil	31 let	184 cm	84 kg
20	František Skladaný	37 let	183 cm	83 kg
24	Vilém Burian	31 let	194 cm	94 kg
24	Marek Hecl	21 let	176 cm	76 kg
25	Zbyněk Irgl	38 let	181 cm	89 kg
27	Josef Podlaha	19 let	191 cm	97 kg
39	Marek Laš	32 let	188 cm	89 kg
41	Petr Strapáč	29 let	181 cm	88 kg
44	David Ostřížek	28 let	190 cm	85 kg
57	Rostislav Olesz	33 let	186 cm	97 kg
61	Lukáš Klimek	32 let	187 cm	90 kg
63	Jan Káňa	27 let	177 cm	85 kg
81	Petr Kolouch	27 let	186 cm	86 kg
92	Michal Matiaško	19 let	181 cm	74 kg

PŘÍBĚH HOKEJOVÉHO ŽIVOTA

4 Libor Kašík

se vrátil v lednu do dobře známého prostředí a hned se stal oporou zlínského týmu. Po bláznivé minulé sezoně se nyní naplno připravuje na další sezonu v baťově městě.

10 Berani na dovolené

Rozpustil se led a Berani vyrazili na dovolenou. Kdo se vyděsil, že stoupl na jedovatého hada a kdo vyrazil na zápas NHL? Vše se dozvíte v nové rubrice.

TOP 10

12 Rozhodující hráči

jsou ti, na které se spoléhá v nejdůležitějších zápasech. Kteří hráči uměli nejlépe využít příležitost v důležitých zápasech a komu nejvíce sedí základní část?

16 Martina Ferencová

je mladá, inteligentní a nově i vdaná žena. Přečtěte si, jakou měla s Jakubem svatbu, kam vyrazili na svatební cestu a co ji nejvíce překvapilo v posledních měsících.

Berani ve světě

18 Ernest Bokroš

vzpomíná na patnáct let starý titul. Velmi úspěšný trenér, který má na Zlín krásné vzpomínky, si nyní užívá volna po konci sezony u slovenského národního týmu. Zde trénoval hráče do 18 let.

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Evidenční číslo

MK ČR E 23339 (periodicita 4x ročně)

Šéfredaktor

Libor Kožík

Redakce

Karolína Václavková,
Roman Ordelt,

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

marketing@hokej.zlin.cz

Odborné informace

Daniel Ostrčilík (daan.estranky.cz)

Fotografie

David Peška (titulní foto 3 - 7),
Robin Nevřala (Zlinpress - str. 6 - 12; 10 - 13),
Jiří Zaňát (Zlinpress - str. 3 - 6; 10 - 13),
archív M. Ferencové (str. 3, 14 - 15)
Jiří Vojzola (str. 18),

Korekce

Veronika Kožíková,

Tisk

EURA, s.r.o.
J. A. Bati 5542, 76001 Zlín
euraprint.cz

KOUZELNÍK

V současné době je jednoznačně největší oporou týmu s beranem na hrudi. Jeho brankařský styl je jedinečný, často vypadá již překonaný a na střelce čeká prázdná branka, ale Libor KAŠÍK se jako kouzlem vždy dokáže zjevit na správném místě a zachránit tým od pohromy.

Karolína Václavková, foto: David Peška, Robin Nevřala

Když zazní poslední siréna a my vyhraje-
me, neuvěřitelně to ze mě spadne. Zvednu
ruce ke stropu a poslouchám jásot fanouš-
ků. Tohle se mi nikdy neomrzí. Hrozně rád
chytám, jsem šťastný, když mohu stát v brance.

Život hokejisty je skvělý, ale těžký. Člověk nikdy
nesmí polevit. Víím, že musím stále dřít. Kdybych
usnul na vavřínech, o všechno bych přišel. O vše,
na čem jsem mnoho let dřel.

V zimě jsme chodívali bruslit na takový malý
rybníček. Je to kouzelné místo pod Malenovic-
kým hradem, vedle proslulého koupaliště Riviéra.
Tam jsem začal, měl jsem takové ty brusle s dvě-
ma noži - kačenky.

Brzy mi ale začalo vadit, že já jediný mám ta-
kové divné brusle. A tak mi taťka pořídil lepší. Od
té doby jsem byl
na rybníku kaž-
dý den.

Mé dětství ale
nebylo jen o
hokeji, zkoušeli
jsme všechny
možné sporty i hry. Mohl ze mne být třeba hasič.
Doteď jsem dobrovolný hasič a mám tento krásný
sport moc rád.

Ale nejvíce mne chytl hokej.

Z cihel jsme si s klukama udělali branky a hráli
jsme hokej. Pořád. A když v zimě nebyl na rybníku
led a nemohl jsem bruslit, chybělo mi to. Proto
mě taťka přihlásil do školy bruslení a do přípravky.

Když jsem začal chodit do přípravky, dostal

jsem svůj první dres. Byl to dres Florida Panthers.
Ani nevím proč, v NHL jsem se tehdy nijak ne-
vyznal. Líbil se mi ale ten panter. Měl jsem tam
napsané Kašík a číslo 7 - můj první dres.

V začátcích mě strašně „bolely nožičky“ a chtěl
jsem to vzdát. Ale taťka mě podržel.

ještě na přelomu třetí a čtvrté třídy jsem byl
obránce, ovšem stejně jsem se pořád válel v brá-
ně. Asi jsem těm brankářům moc nevěřil.

Trenéři potřebovali gólmany, tak jsem to zkusil.
Poprvé jsem odcházal s brekem. V té výstroji se
nešlo hýbat. Podruhé i potřetí jsem to zvládl a z
brány už mne nikdo nedostal.

Jako malý kluk jsem neměl hokejový ani bran-
kářský vzor. Prostě jsem chtěl být lepší než ten
vedle mě. Po-
slouchal a dě-
lal jsem, co mi
řikali trenéři.
Tím jsem se
možná odlišo-
val.

Nejvíce mě ovlivnil Roman Hamrlík, ne každý by-
dlí ve stejné ulici s olympijským vítězem z Nagana
a jedničkou draftu. To byl pro mě pan hokejista.
Až časem jsem začal sledovat úspěšné gólmany.
Chtěl jsem dělat věci na ledě jako oni. Správně v
ten daný okamžik.

Sníl jsem o hokejové kariéře. A ještě teď o ní
sním. Dostat se až sem mi přišlo jako malé sci-
-fi. Když jsem ve 4. třídě přišel na sportovku, řek-
li nám, že bude úspěch, pokud z naší třídy bude
hrát jeden nebo dva. Z té jedné třídy nás do extra-

ligy nastoupilo snad 11 a já mezi nimi.

Mezi mými spolužáky byli třeba Petr Holík, Dalibor Řezníček, Martin Matějčík, Matěj Káňa, Pavel Klhůfek, Petr Zavadil nebo Tomáš Valenta. A hodně z nich pořád ještě hraje. Byli jsme neobvyklý ročník.

Když jsem byl na škole, ani jsem si nedokázal představit, že budu profesionálním hokejistou, ale dělal jsem pro to maximum. Studium jsem ale nepodceňoval, to bych si vůči rodičům nedovolil. Vystudoval jsem zlínskou průmyslovku, obor strojírenství. Strašně mě to bavilo. Spoustu hodin jsem zameškal, neměli to se mnou jednoduché.

Zvládl jsem to. Odmaturoval jsem. Měl jsem minimálně základ, a kdybych se hokejem neživil, věnoval bych se tomu dál.

Od 16 do 20 let jsem byl pravidelným účastníkem reprezentace, a kdybych měl tu šanci hrát za dospělou reprezentaci, nastoupil bych hned. Co může být víc než mít lvíče na hrudi?

Pořád si pamatuju ty chvíle, kdy jsem v U18 nastupoval proti Rusku. Byl jsem brankářská jednička.

nička, a dokonce jsem byl vyhlášen jedním ze tří nejlepších hráčů turnaje. To bylo něco neuvěřitelného.

V sedmnácti jsem poprvé nakoukl do extraligy. Bylo to v Třinci a střídal jsem Kubu Sedláčka. Dostali jsme moc gólů a já jsem po každém dalším hypnotizoval pana Veneru, jestli už mě tam pustí.

Podle mě vůbec nevěděl, kdo na té střídačce je. Na začátku třetí třetiny jsme dostali 5. gól, tak mě tam poslal a já jsem chytal celou třetinu. Prohráli jsme 6:2 a já jsem jako jediný odjížděl s úsměvem, který jsem musel potlačovat.

Spousta lidí se mě často ptá na můj vztah s Kubou Sedláčkem. My se ale celou kariéru tak trochu mjíme. Trénovali jsme spolu a já byl ten, kdo po Kubovi dědil všechny dresy, takže jsem taky hrával s číslem 36.

Když jsem si pak konečně mohl vybrat svoje vlastní, tak jsem si šestku otočil a vznikla třicet devítka. Moje sestra potom číslo zkoumala numerologicky a zjistila, že ke mně skvěle hodí.

Ale Kubu vnímám jako skvělého hokejistu a

vždycky jsem chtěl být lepší než on. Máme spolu profesionální vztah, žádné naschvály. Když jsem se pak vrátil do Zlína, Kubovi se dařilo skvěle a zaslouženě si vybojoval místo v KHL.

Do Zlína jsem ale chtěl jít už dřív. Když mi bylo 19, šel jsem na hostování do Olomouce. Byla to moc úspěšná sezona. Dostali jsme se až do play-off a já jsem byl nejlepší brankář celé ligy. Na Olomouc mám hezké vzpomínky, byla tam super parta, hezké město.

Po této úspěšné sezoně se spekulovalo, že bych mohl jít zpět do Zlína, proto jsem odmítl nabídky jiných extraligových klubů. Když to nevyšlo, byl jsem trochu uražený. Teď už to můžu říct. Byl jsem připravený na extraligu a Olomouc jsem bral jako krok zpět.

Rozhodl jsem se ale přitvrdit, víc trénovat, být ještě lepší. Dokázat, že byla chyba mě nechat v 1. lize. Ale jak říká moje maminka, co je rok proti věčnosti. Vydrž a makej.

S Olomoucí jsme se dostali až do baráže, což bylo neskutečné. Chytal a cítil jsem se skvěle, ale stále mne mrzelo, že jsem nedostal šanci v extralize. Zpětně to vidím jako skvělé dva roky plné zkušeností.

Mistrovská sezona - naprostá bomba. Škola ho-

keje. Půl sezony jsem nechytal, byl jsem na hostování v Šumperku, ale potom jsem se dostal do Zlína a už jsem z brány nevylezl.

Pamatuju si, jak jsem odpočítával poslední vteřiny a nevěřil, že ten titul máme. Těmto chvílím se nic nevyrovná. Před 10 lety jsem se díval z tribuny, jak zvedali zlíňáci pohár nad hlavu a nyní to čeká mě. Doma ve Zlíně, před natřískaným zimákem. Nepopsatelné...

Tehdy si to prostě sedlo. Měli jsme skvělý tým s Čájou v čele a dařilo se nám. Snažil jsem se na ledě podávat co nejlepší výkony a kluci mne podrželi. Všechno se sešlo a byl z toho titul. Já byl zároveň vyhlášen nejlepším brankářem extraligy.

Byla to hodně úspěšná sezona a já jsem často slyšel komentáře, že mi to stoupl do hlavy, že jsem arogantní. Myslím, že mi ten úspěch do hlavy nestoupl. Možná to souvisí s rodinou a výchovou. Rodiče a sestry ze mě, doufám, vychovali gentlemana. I když mi to někdy ujede, snažím se zůstat nohama na zemi.

Následující sezona pro mne byla složitá. Před titulem na mne nebyl tak velký tlak, to se pak chytá dobře. Od té doby se vždy očekávalo to nejlepší. Teď už vím, jak se k tomu postavit, ale v dvaadvaceti mi to chvíli trvalo.

KHL byla můj vysněný cíl. Podařilo se mi tam dostat i bez národáku, což beru jako úspěch. Byl jsem na to připravený - fyzicky i mentálně. Dal jsem do toho všechno. Ale nevyšlo to.

Chyběla mi možná i trocha štěstí. Víím, co udělat jinak, pokud bude příležitost. Ale bylo to skvělé, vždyť jsem si zachytil v Petrohradě! Byl jsem vyhlášený nejlepším hráčem zápasu, ale urval jsem si tam tříslo. To bylo zatím to nejhorší, co mě v hokeji potkalo. Až teď jsem to dal plně dohromady.

Když jsem byl v KHL, tak jsem poznal skvělé lidi, jako je Tomáš Zohorna, Jan Kolář nebo Michal Jordán. Viděl jsem také kus světa. To bylo úžasné, protože rád cestuju, takže pro mě byl každý přesun zážitkem.

Nemyslím si, že jsem chytal špatně. KHL je specifická v tom, že pro úspěch musí vše klapnout. Tady to nevyšlo, ale i tak jsem za těch pár měsíců velmi rád. Na hokeji je krásné, že člověk nikdy neví, co přijde. Nikdy jsem nechtěl věci zadarmo. Nebrečím, bojuju dál.

Moje další kroky vedly do brněnské Komety. Krásné město, skvělý klub. Zahrát si proti Zlínu, kde jsem vyrostl, bylo zajímavé. Před zápasem jsem byl nervózní a hned v 19. vteřině jsem dostal gól od Ondera. Takhle jsem si to nepředstavoval.

Modlil jsem se, aby to nebyl ligový rekord. Po zápase jsem byl z toho všeho, hlavně z reakcí fanoušků, tak vykořeněný, že jsem si spletl kabinu a

místo brněnské jsem šel do zlínské. Někteří si myslí, že to byla provokace, ale opravdu to byl jenom omyl.

Zápas proti Zlínu se mi vydařil, ale z KHL jsem si přitáhl zranění a nepodařilo se mi ideální výkony. A i když jsem měl tříletou smlouvu, po vzájemné dohodě jsme brněnské angažmá ukončili.

Když jsem byl malý rád jsem se díval na jeho oslavy vítězství. A chci, aby i dneska měly (nejen) děti po zápase radost.

A tak jsem se zase ocitl ve Zlíne a zlínské kabině, kde mě všichni znají. Chvilí jsem

měl jmenovku Libor Žoldák 39. Ale přijali mě zpátky v pohodě. Mám tady Říšu Hrazdiru a kluky, na které se můžu spolehnout.

Důležité pro mne je i rodinné zázemí - mamka, tatka a ségry. Vždy mě podporovali a sledovali, jak se mi daří. Tatka chodí pravidelně a prožívá to, jako by byl s náma na ledě. Maminka na zimák nechodí, ale všechna utkání sleduje.

Snažím se radost z hokeje předávat dál, jako Martin Altrichter. Když jsem byl malý, rád jsem se díval na jeho oslavy vítězství. A chci, aby se (nejen) děti radovaly po každém zápase se mnou. Je to trošku show. Forma kultury, která mi u hokeje chybí. Dělán to ale rád, a dokud to bude bavit i ostatní, budu v tom pokračovat.

O životních ani hokejových cílech nemluví, nechci to zakřiknout. Ale přál bych si najít tu nejlepší ženu a mít dvě děti. Kluka a holčičku. A opravdu chci vyhrát další titul. Chci to strašně moc.

NOVÁ ŠKODA KAMIQ

Budete si rozumět

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

již od **379 900 Kč**

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozů ŠKODA KAMIQ: 4,2-5,1 l/100 km, 112-116 g/km

PARKOVACÍ ASISTENT

ELEKTRICKY OVLÁDANÉ 5. DVEŘE

VYHŘÍVANÝ VOLANT

Pohodlí na cestách zažijete vždy s novým vozem ŠKODA KAMIQ

Praktický, chytrý, vyspělý. Navštivte naši prodejnu a využijte jedinečnou příležitost přesvědčit se o kvalitách nejnovějšího modelu ŠKODA KAMIQ.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

SAMOHÝL MOTOR a.s.
Tř. T. Bati 642
763 02 Zlín
Tel.: 577 616 161
www.samohyl-motor.cz

**SAMOHÝL
MOTOR**

BERANI NA DOVOLENÉ!

Hokejová dovolená je velmi specifická. Od září do dubna nejsou hráči doma na víkendy, o to více si užívají volno po sezoně nebo na začátku července po ukončení suché letní přípravy. Kam vyrazili Berani letos?

Libor Kožík, foto: Libor Kožík

Daniel HUF ŠPANĚLSKO, Palma de Malorca

Po dlouhé době jsem se rozhodl letět letadlem k moři. S přítelkyní jsme byli na Malorce a hrozně jsme si to užili. Byli jsme třeba v obrovském akváriu. Vidět takhle zblízka nejen žraloky byl vážně netradiční zážitek.

Jakub FERENC USA, New York

Okamžitě po skončení sezóny jsem letěl s Martinou na 5 dní do New Yorku, kde jsme se byli podívat na NHL zápas New York Rangers vs. Pittsburgh Penguins. Zápas Madison Square Garden je jedinečný. Bylo to překvapení k 30. narozeninám od celé naší rodiny.

Ralfs FREIBERGS USA, New York/Omaha

Hodně času jsem strávil doma v Lotyšsku, kde jsem mohl každý den trénovat a připravovat se na další sezonu. Se ženou jsme byli i v Americe. Týden jsme strávili v New Yorku a potom jsme se přesunuli do Omahy na svatbu kamaráda.

Rickard PALMBERG ŠPANĚLSKO, Marbela

Léto pro mne bylo skvělé! Kromě týdne stráveného ve Zlíně jsem byl s přítelkyní u moře na jihu Španělska. Letěli jsme se podívat i do Paříže a cestovali jsme po Švédsku. A když hrají nyní v Česku, tak jsem se zajel přes víkend podívat do Prahy.

Libor KAŠÍK JAR, Johannesburg

Absolutně skvělá dovolená, necelé tři týdny jsem se toulal po buši. Žádný světelný smog, krásná příroda, jiná mentalita lidí. Stala se mi tam vtipná příhoda, kdy jsem stoupl na černou hadici. Myslel jsem si, že je to mamba, tak jsem se vyděsil a vyskočil tak 2 metry vysoko.

Dalibor ŘEZNÍČEK FRANCIE, ITÁLIE

Chtěl jsem si hlavně odpočinout od hokeje. Tak jsme vyrazili na kola do Francie a Itálie. Tam se jezdí prostě fantasticky. Ve Francii jsme byli kousek od Briançonu a v Itálii ve Val Gardena.

Pavel KUBIŠ CHORVATSKO, Brač

Letos jsme dovolenou vyřešili klasicky - zamířili jsme autem do Chorvatska. Vybrali jsme si ostrov Brač, město Bol. Bylo to skvělé, měli jsme s sebou i našeho pejska Lejlu. Bez ní bych nikam nejel.

Bedřich KÖHLER TURECKO

Toto léto jsme s rodinou navštívili Turecko a moc se mi tam líbilo. Byla to pohodová dovolená. S dětmi jsme jezdili na tobogánu a užívali si moře.

Matyáš HAMRLÍK JAPONSKO, Tokio

S rodinou jsme vyrazili do Tokia. Byl to jeden z největších zážitků, co se týká jídla, kultury i místních obyvatel. Všechno tam funguje jinak. Japonci jsou milí a vždy rádi pomůžou. Procházeli jsme různými památkami, parky, a také jsme se jeli podívat do jiného města Shinkansenem.

Štěpán FRYŠARA SAE, Dubaj

Dovolená byla výborná, odpočinul jsem si. S přítelkyní jsme vyrazili do Spojených arabských emirátů. Bylo tam krásně, ale na mě až moc horko.

Daniel GAZDA EGYPT, Sharm El Sheikh

Vyjeli jsme si s Honzou Václavkem a Jirkou Karafiátem na pánskou jízdu do Egypta na Sinajský poloostrov. Nejvíce jsem si užil potápění s bombou a celodenní výlet na lodi.

Přinášíme vám přehled hráčů s nejvíce vítěznými brankami. V této statistice se odráží mnohé. Musíte mít hodně umu, trochu štěstí a především dobré spoluhráče, se kterými zápas vyhraje. Je třeba přihlídnout i k tomu, zda hráč rozhoduje zápasy v play-off nebo v základní části.

Libor Kožík, foto: Jiří Zaňát, archiv klubu PSG Berani Zlín

Vítězné branky se nesbírají lehce. Z více než čtyřiceti hráčů na ledové ploše obdrží bod do této statistiky zápis pouze jednoho z nich. Může to být branka, která padla v posledních vteřinách zápasu i nahozený puk na začátku. A právě proto je to ve světě velmi sledovaná statistika, jež znázorňuje jak dlouhodobou schopnost, tak využití hráče v týmu.

Ve zlínském dresu vstřelilo (v nejvyšší soutěži) alespoň jednu branku 313 hráčů. Souhrnně jich za necelých 60 let padlo více než sedm a půl tisíce, z čehož pouhá tisícovka byla vítězná. Proto jsou velice ceněni hráči, kteří mají právě onu schopnost převzít zodpovědnost a v nervy drásajícím závěru utkání zasadit soupeři smrtelnou ránu.

Pořadí v elitní desítce se může měnit, Bedřich Köhler se již v desítce vyskytuje a může se po-

sunout vzhůru. Velmi blízko je Pavel Kubiš, který má stejný počet vítězných gólů jako desátý Josef Štraub. K 21 vítězným trefám by však potřeboval více zápasů a žádnou rozhodující branku nevstřelil v zápasech play-off.

Do historické desítky ve žlutomodrém dresu mohou zasáhnout i další dva hráči. Aktuálně je na dvanácté pozici Antonín Honejsek se 17 trefami v základní části a jednou v průběhu play-off. Na šestnáctém místě je Zdeněk Okál mladší, který rozhodl jedenáct utkání v základní části a celkem pět zápasů v play-off, z toho dva ukončily celou sérii.

Zvládne to někdo z nich již v této sezoně? Nebo se přiblíží někdo nový, kdo by mohl desítku atakovat v následující sezoně?

Ivan
RACHŮNEK

22
VÍTĚZNÝCH BRANEK

116
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Velký kapitán 90. let a člen legendární formace Janků - Štraub - Meluzín vstřelil jednu významnou vítěznou branku v sérii play-off. Jednalo se o první zápas čtvrtfinále v sezoně 1994/95. Pepa Štraub tehdy rozhodl v prodloužení a Berani udělali první krok do finále, kde obdrželi stříbrné medaile pro vicemistry České republiky.

Ivan Rachůnek přidal většinu svých vítězných branek v základní části extraligy, ale dva zářezy má také ve čtvrtfinále.

První z nich získal v úvodním utkání čtvrtfinále 2002 proti Znojemským Orliům a druhý symbolicky také v úvodním čtvrtfinále 2006 proti pražské Spartě. Ta se o pár let později stala jeho novým působištěm.

Ondřej
VESELÝ

22
VÍTĚZNÝCH BRANEK

136
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Muž velkých zápasů, jehož statistiky jsou výjimečné. Z 22 vítězných branek dal 10 v play-off a ukončil 4 série. Žádný zlíňák jich nerozhodl více než Ondřej.

Se Zlínem získal oba tituly a v těchto sezonách 6 zápasů skončilo jeho přičiněním. Ukončil obě semifinálové série, jak proti Plzni, tak Třinci. V každém finále přispěl další jednou vítěznou trefou.

Velmi cenné branky padly i v zápasech čtvrtfinále 2005 a v předkole 2016.

Petr
HOLÍK

23
VÍTĚZNÝCH BRANEK

87
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Nejmladší hráč ve výčtu Beranů se zabíjácím smyslem. Stejně jako u Ivana Rachůnka byly jeho parketou především zápasy základní části.

V play-off, kde za Zlín nastřílel patnáct branek, ale pouze jedna byla vítězná. Padla v úvodním čtvrtfinále 2013 proti Vítkovicím. Tím Petr zařídil první výhru při cestě za čtvrtým stříbrem v historii klubu.

Petr Čajánek byl vždy hráč velkých utkání. Svoji brankou rozhodl tři série play-off a zvláště je, že mezi první a poslední sérií je devatenáct let.

Poprvé vsílil zlomovou branku Kladnu v semifinále 1995 v pouhých devatenácti letech a naposledy v roce 2014 při čtvrtfinálovém utkání s Hradcem Králové.

Čtvrtfinále 1999 proti Plzni již zcela opavoval a rozhodl dva zápasy ze tří.

Petr
ČAJÁNEK

26
VÍTĚZNÝCH BRANEK

211
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Bedřich KOHLER

31
VÍTĚZNÝCH BRANEK

111
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Jediný obránce, který se dostal mezi 10 nejlepších hráčů. S pevnými nervy dokázal v play-off rozhodnout pět utkání a jednu čtvrtfinálovou sérii proti Třinci v roce 2004. Ta nastartovala tým HC Hamé k prvnímu historickému titulu.

V této sezoně dokázal také rozhodnout historicky první utkání v O2 areně, čímž připsal velmi důležitý druhý bod na konto žlutomodrých. O rok později nastartoval obrát série s Vítkovicemi, kdy snížil na 2:3.

Jediný hráč, který stále hraje v žlutomodrém dresu, je specialistou na zápasy základní části.

V play-off nerozhodl jediný zápas - v rámci předkola 2012. Velkou část vítězných branek si připsal v samostatných nájezdech po konci základní hrací doby.

V příštích letech může zaútočit na pozici v elitní trojici, chybí mu pouze sedm zásahů.

Jaroslav BALAŠÍK

48
VÍTĚZNÝCH BRANEK

296
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Jaroslav Balašík byl mistr důležitých branek. Většina z nich ovšem nebyla vítězná, aspoň tak to platilo během play-off. Z úctyhodných 42 branek byly pouhé tři vítězné. Zajímavostí je, že dvě z nich padly během dvou dnů v semifinále 2004 s Plzní.

Třetí vítěznou trefu si na konto připsal v závěrečné třetině třetího utkání čtvrtfinále 2015 proti Litvínovu.

Petr Leška dokázal rozhodnout 10 zápasů play-off, tedy stejně jako Ondřej Veselý, ale „jen“ dvě série. První v roce 2002 proti znojemským Orům, ve které Berani prohrávali 1:3, vsílil rozhodující branku sedmého zápasu v prodloužení.

Nejdůležitější rozhodnutí přišlo v pátém zápase finále 2004, kdy po nahrávce J. Balašíka nasměroval Zlín za svým prvním titulem.

Důležité byly jeho branky při cestě za stříbrem v roce 2013.

Martin HAMRLÍK

27
VÍTĚZNÝCH BRANEK

149
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Miroslav OKAL

38
VÍTĚZNÝCH BRANEK

218
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

Petr LEŠKA

52
VÍTĚZNÝCH BRANEK

263
BRANEK VE ZLÍNSKÉM DRESU

JAGUAR E-PACE

UČARUJE NA PRVNÍ POHLED. NEJEN VÁM.

JAGUAR E-PACE JIŽ OD 9 700 Kč* MĚSÍČNĚ

*Uvedená měsíční splátka je vč. DPH a bez nákladů na pojištění, nabídka je určena pro fyzické a právnické osoby podnikající. Tato nabídka je pouze indikativní, není návrhem na uzavření smlouvy a nelze z ní dovozovat povinnost společnosti uskutečnit jakékoliv transakce.
Jaguar E-PACE S D150 AUT AWD: pořizovací cena vč. DPH: 1 132 747 Kč, část ceny hrazená klientem: 339 824 Kč (30 %), výše úvěru: 792 923 Kč, délka úvěru: 60 měsíců, 1-59. splátka úvěru: 9 702 Kč, 60. splátka úvěru: 358 094 Kč, poplatek za poskytnutí úvěru: 0 Kč, Pevná výpůjční úroková sazba: 4,72 %
Jaguar E-PACE: spotřeba paliva v l/100 km: 8,9-5,4 (komb.); Emise CO₂ v g/km: 203-143.
Více informací na jaguar.cz.

ROKO-MOTOR, s.r.o.
Sokolská 5613, 760 01 Zlín
Tel.: +420 571 894 710, E-Mail: prodej@roko-motor.cz

www.roko-motor.cz

Měli jsme svatbu snů

Jste v její společnosti a jednoduše se musíte usmívat od ucha k uchu. Energická blondýnka, čerstvě vdaná Martina FERENCOVÁ, vypráví o žádosti o ruku, o svatbě, ale i o tom, proč si váží svého muže.

Karolína Václavková, foto: archív Martiny Ferencové

Už sis zvykla na nové příjmení?

(smích) Snažím se. I když jsem si teď byla vyřizovat novou občanku a docela jsem se lekla, když jsem si vytiskla lísteček se jménem Martina Ferencová. (smích) Ještě mi to úplně nejde přes pusku.

Vy jste s Kubou už poměrně dlouho...

Ano, příští rok to bude 10 let. Když jsme spolu začínali, přála jsem si, aby to vydrželo aspoň 3 měsíce a nebyl to ten trapný 14denní vztah. Teď se tomu smějeme. A funguje nám to.

Byla to láska na první pohled?

Z Kubovy strany ne. Poznali jsme se přes společné kamarády. Trvalo zhruba půl roku, než jsem ho ulovila. Ale asi jsem mu nedala jinou šanci a přesvědčila ho, že jsem ta pravá. Nakonec je to láska, která trvá dodnes.

Jak probíhala žádost o ruku?

Byli jsme na Slovensku u Kubovy babičky a s Kubovým bráchou jsme vyrazili na procházku. Bylo mi takové podezřelé, že Kuba všechno točí a fotí... Za chvíli jsme se zastavili na kraji skály, Kubův brácha nás šel vyfotit zpovzdálí. Kuba se zeptal se, jestli si nechci odložit batůžek. Až později mi došlo, že chtěl, abych na fotkách byla hezká a nenadávala. (smích)

Co bylo dál?

Vyfotili jsme se, Kuba poklekl a zeptal se, jestli si ho chci vzít. Bylo to krásné, byla jsem opravdu dojatá. Potom jsme měli i svačinku a šampaňo. Mám radost, že to Kuba tak zorganizoval, protože máme pěknou památku v podobě fotek a videa.

S odpovědí jsi neváhala?

Ani na vteřinu. (smích) To bych byla sama proti sobě.

Svatbu sis užila?

Byla to svatba snů. (úsměv) Přesně taková, jakou jsme si ji vysnili. Od výzdoby, přes atmosféru a zábavu, až po lidi. Dostali jsme i krásnou zpětnou vazbu od kamarádů a rodiny, že si ten náš den moc užili. Všichni se bavili, tancovali a jídlo bylo taky skvělé.

Do svatebních příprav byl zapojený i Kuba?

Zapojoval se hodně. Měli jsme jasnou představu a spolupracovali jsme i s koordinátorkou, která nám pomohla hlavně kolem výzdoby. Kamerama nebo fotografa jsme si sháněli sami. Já jsem organizační typ, takže mě to bavilo. A protože jsme na to měli v podstatě celý rok, každý měsíc jsme udělali něco a v den „D“ jsme už neměli žádnou práci.

Co tě nejvíc překvapilo?

Jé, tak to bylo dokonalé... Miluju Beyonce a písničku Single ladies.. A protože se to o mně ví, moji kamarádi se rozhodli, že mě překvapí a na svatbě to zatancovali. Dokonce zapojili i Kubu. Když začali tančit, pištěla jsem a skákala radostí. A to jsem nevěděla, že v polovině písničky se přidá Kuba. Málem mi vypadly oči z důlků. (smích) Bylo to nezapomenutelné. Pak jsme to vyvěsili na Facebook, mělo to neuvěřitelné ohlasy.

Kam jste vyrazili na svatební cestu?

Na poslední chvíli jsme se rozhodli pro Maledivky a vyrazili na jeden menší ostrůvek. Moc se nám tam líbilo. Chodili jsme se potápět, šnorchlovat, viděli krásné ryby, rejnoky, žraloky, želvy, desítky delfínů ve skupinkách. Byli jsme i rybařit! Já jsem chytla dva korály a Kuba rybu v posledních 5 minutách. (smích)

Odpočali jste si?

Myslím, že ano. U moře jsme byli po 7 letech. A na Kubovi bylo vidět, že takový relax a změnu prostředí po minulé sezoně potřeboval.

Jaký byl pak návrat do reality všedního dne?

Příjemný, šlo vidět, že se Kuba k tréninkům s chutí vracel a moc se na to všechno těšil. On má kluky v kabině rád. Hokejový tým je pro něj nenahraditelný, je to jeho druhá rodina.

Čeho si na Kubovi nejvíc vážíš?

Kuba je pro mě nejlepší kámoš, spřízněná duše a životní partner. Ve všem se na něj můžu spolehnout, je inteligentní, chytrý... A nenuďím se s ním! Je skromný, nerozhazuje a je taky dobře vychovaný, za což vděčím hlavně jeho rodičům. Já bych na něj hrozně ráda řekla nějaké špatné slovo, ale nemám. (smích) Někdy si říkám, že jsem našla nejlepšího kluka.

Chová se Kuba i doma jako učitel?

Kuba učí tělocvik na základní škole, ale doma jako učitel vůbec není. S ním je život pohodička. Ve škole je přísnější, ale zároveň je pro svoje žáky vzorem, autoritou.

Jsi hokejový fanoušek?

A jaký! (smích) Myslím, že bez toho se to neobejde. Podpora je důležitá a zvláště ve chvílích, kdy se úplně nedaří. Na zimáku mě v sektoru F jde hodně slyšet. Často Kubovi na střídačku ukazují posunky, třeba taktiku, ale on to vůbec nechápe. (smích)

Rozebíráte spolu odehraný zápas?

Když se vyhraje, nastoupím s teplou večerí, diskutujeme, chválím ho. Když se nezadaří, nechávám Kubovi prostor a čekám, jestli se vyjadřovat začne sám a pokud ano, rozebereme to spolu. Kuba se k zápasu ale většinou vrací druhý den, pustí si video a projde si to znovu.

Kde pracuješ?

Pracuju ve firmě Elektrokola Přerov a jsem tam jako junior marketing specialista. Je to taková všestranná práce, dělám, co je třeba. A pak ještě dělám event koordinátorku pro Czechitas (pozn. red. Czechitas je vzdělávací nezisková organizace, jejímž cílem je posílit diverzitu v IT a bojovat za vyšší digitální gramotnost u žen a nové generace). Takže dělám dvě práce, mezi kterými pendluju, ale dost mě to baví.

Jak spolu trávíte čas?

Snažíme se sem tam vyrazit na procházku. Hodně času trávíme v kavárně, rádi si povídáme nebo plánujeme budoucnost. Občas vyjedeme na kolo... Kuba sedne na svoji silničku a já mu rozrážím vítr na eletrokole. (smích)

NÁDHERNÉ VZPOMÍNKY

Je tomu více než patnáct let, kdy v návalu euforie po vítězné finálové bitvě se Slávií roztočil své černé sako nad hlavou. V ten okamžik se stal Ernest BOKROŠ prvním trenérem, který pro Zlín získal titul mistra.

Roman Ordelt, foto: Jiří Zaňát, Jiří Vojzola

Charismatický slovenský trenér Ernest Bokroš (narozen 25. srpna 1959) se zapsal zlatým písmem do historie zlínského hokeje. Přišel, viděl, zvítězil. Ve své první sezoně ve Zlíně dovedl tým na jaře 2004 k mistrovskému titulu, další sezonu během výluky zámořské NHL zopakoval finálovou účast a přidal stříbrné medaile. Ve Zlíně působil čtyři a půl sezony.

Bokroš byl u velkých okamžiků slovenského hokeje, jako asistent trenéra slavil zlato na MS 2002 ve švédském Göteborgu, předtím byl u stříbra v Petrohradu. Jako hlavní trenér vybojoval se slovenskou dvacítkou senzační bronz na světovém šampionátu v Kanadě 2015. Získal extraligové mistrovské tituly se Zvolenem a Slovanem Bratislava. Úspěšný byl i jako hokejista, jeho hráčská kariéra je úzce spjata s Trenčínem.

Erneste, jak vzpomínáte na tento historický zápis do dějin hokeje v Baťově městě?

Po letech už spíše sporadicky, ale často projíždím Zlínem, mám na Moravě pořád aktivitu a potkávám zde známé tváře. Každopádně je to už his-

torie v mé trenérské kariéře. Titul ve Zlíně řadím k největším úspěchům podobně jako medaili z mistrovství světa juniorů s týmem Slovenska.

Lidsky jsem se cítil ve Zlíně velmi dobře, nejde na to zapomenout. Mám tady hodně přátel v čele s Oldou Šolcem, tehdejším vedoucím týmu.

Co vám z velkolepých oslav nejvíce utkvělo v paměti?

Vedle triumfální jízdy vláčkem městem to bylo, jak se kluci oblékli do policejních uniforem a na křižovatce zastavovali auta. Kdo si nedal šamprii slivovice s výjimkou řidičů kamionů, tak neodjel. Celkově byly oslavy nezapomenutelné, někteří slavili v kuse téměř celý týden.

Byl to první titul, všechno bylo nádherné a hlavně s předchozí sezonou to nikdo nečekal. Všichni kolem to neskutečně prožívali.

V té sezoně se všechno sešlo ve správnou chvíli a přišel velký úspěch. Skvěle pracovali lidé ve vedení klubu, at to byl Bohumil Kožela, Leoš Novotný, Radek Zbožínek nebo Mirek Michalovský. Značný podíl na titulu měl rovněž Zdeněk Venera,

který do Zlína přivedl gólmána Iča Murína."

Máte možnost sledovat na dálku český hokej?

Ano, sleduji ho poctivě především na internetu. Hlavně Zlín, ale také Vítkovice, kde jsem v minulosti působil.

V současném vedení a realizačním týmu Zlína je spousta vašich spoluhráčů nebo svěřenců, jak na ně vzpomínáte?

S Tondou Stavjaňou jsme se potkali v Dukle Trenčín i v národním týmu. Byli jsme i partáci na pokoji. Tonda byl stoprocentní obránce, poctivý hokejista s velmi dobrou rozehrávkou a vytříbeným herním stylem. Na ledě i mimo něj nikdy nic neošdil.

Martina Hostáka si pamatuji jako hráče ve Spartě. Říša Hrazdira byl skvělý gólmán, těžko se mu dávaly góly. Larry Hamlík byl tahounem mistrovského týmu podobně jako Jarda Balašík, Petr Leška, Mirek Okál nebo Mirek Blaťák.

Jarda Balašík dělá skauta, objíždí mládežnické akce a mnohokrát jsme spolu klábosili při kávě. Vždy se ptám, jak se těmto klukům daří. Víím, že Jarda přijal před pár dny pozici mentora u extraligového týmu.

Pamatujete si zápasy Trenčína proti tehdejšímu Gottwaldovu v československé nejvyšší soutěži?

Velmi dobře, hrála se federální liga, bylo to pohraniční derby. Jezdil jsem k vám jako hráč vždy rád. Super atmosféra, bylo cítit, že to soupeři mají přes kopec.

Blízkost mezi kluby se projevuje i nyní. Moc se mi líbí, že fanoušci Zlína jezdí fandit Dukle do Trenčína a naopak.

Říkám že, Zlín je Zlín a kdyby to chtěl někdo napodobit, tak to zkrátka nejde.

Před pár dny jste oslavil šedesátku. Všechno nejlepší k významnému životnímu jubileu. Jak proběhly oslavy?

Děkuji za přání. V pohodě, všechno proběhlo, jak jsem si naplánoval.

Podstatnou část úspěšné trenérské kariéry jste strávil u slovenské hokejové reprezentace do dvaceti let. Po letošním mistrovství světa jste tuto pozici ale opustil. Byla to pro Vás velká změna?

Letos jsem zažil na pracovním poli dvě zklamání. To první bylo juniorském šampionátu ve Vancouveru. Bohužel někteří rodiče si

vynucovali start svých potomků na mistrovství světa.

Po neoprávněné kritice dvou hráčů na sociálních sítích jsem neměl chuť pracovat za těchto okolností. Žádná práce za to nestojí a zasáhlo to mou rodinu.

Hovoříte o dvou zklamání, které bylo to druhé?

Byl jsem osloven novým majitelem žilinského hokeje, který chtěl klub koupit a zastřešit. Po uběhnutí tří měsíců nový majitel na poslední chvíli odstoupil od naší dohody a transakce.

Byli jsme domluveni, že budu v klubu působit jako generální manažer a zároveň hlavní trenér. Bohužel podruhé v trenérské kariéře jsem zůstal bez práce. Bylo to hodně neférové jednání. Ale třeba přijde v brzké době zajímavá nabídka na trénování.

Mimochodem u hokeje stále působí vaši synové.

Ano, mladší Tomáš hraje za muže Dukly Trenčín ve slovenské nejvyšší soutěži a starší Lukáš trénuje mládež v trenčínském klubu. Celá rodina fungujeme doma, synové jdou v mých stopách.

PSG město zlín.

ZLATÝ PARTNER

STŘÍBRNÝ PARTNER

BRONZOVÝ PARTNER

KLUBOVÝ PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNER

